Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 18. Warszawa, dnia 2 lipca 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Opłaty stemplowe: 195. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

Przepisy celne: 196. Okólnik L. DIV.790/3/29 z dnia 13.VI. 1929 r. w sprawie wywozu bekonów.

Sprawy Spółdzielcze: 197. Sprawozdanie z 12-go posiedzenia Państw. Rady Spółdzielczej.

Wiadomości nieurzędowe.

Opłaty stemplowe.

195.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu *).

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

212. *(Art. 56).* Pismo, stwierdzające umowę, na mocy której właściciel nieruchomości sprzedaje ją komuś, a nabywca nietylko zobowiązuje się do uiszczenia ceny sprzedaży w oznaczonej sumie pieniężnej, lecz nadto bądź zobowiązuje się do perjodycznych świadczeń w naturze na rzecz sprzedawcy, bądź ustanawia na rzecz sprzedawcy prawo użytkowania sprzedanej nieruchomości (bądź zobowiązuje się do świadczeń jednego i drugiego rodzaju), podlega opłacie stemplowej wyłącznie według zasad, podanych w rozdziale dziesiątym u. o. s. Za podstawę wymiaru tej opłaty należy w myśl art. 56 u. o. s. wziąć wartość nieruchomości, a w myśl art. 7 u. o. s. (powołanego w art. 56) wartość nieruchomości nie może być przyjęta w kwocie niższej niż suma: a) ceny sprzedaży, którą w umowie wyrażono w pieniądzach, b) wartości wymienionych wyżej świadczeń perjodycznych w naturze względnie też prawa użytkowania.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że niektóre organa urzędowe, powołane do wymiaru opłat

stemplowych, wymierzają w przypadkach o których mowa — jeżeli kupujący oprócz zobowiązania do uiszczenia ceny sprzedaży, oznaczonej w pieniądzach ustanawia na rzecz sprzedawcy prawo użytkowania sprzedanej nieruchomości — dwie opłaty: jedną w myśl rozdziału dziesiątego, a mianowicie od ceny sprzedaży wyrażonej w pieniądzach i drugą w wysokości 1% od wartości prawa użytkowania, przytem co do tej drugiej opłaty powołują się na art. 81 (punkt 2) u. o. s. Takie ujęcie jest błedne. Sprzeciwia się bowiem wyraźnemu postanowieniu artykułu 7 (ustęp przedostatni, zdanie drugie) u. o. s., w myśl którego za świadczenie wzajemne uważa się również ustanowienie użytkowania. Przytem art. 81 ma zastosowanie tylko wówczas, gdy umowa o ustanowienie prawa użytkowania jest czynnością prawną *samodzielną* np., gdy ktoś ustanawia użytkowanie wzamian za zapłacenie mu sumy pieniężnej; nie ma zaś zastosowania wówczas, gdy ustanowienie prawa użytkowania jest świadczeniem wzajemnej za nadanie innego prawa, podlegające opłacie stemplowej wyższej niż 1% (L. D. V. 1112/6/27).

213. *(Art. 81, 84 i 87).* Oświadczenie, którem właściciel nieruchomości, położonej na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, wnosi na zapisanie do księgi wieczystej „dożywotniej wymowy", obejmującej: a) korzystanie z pewnej części danej nieruchomości, a mianowicie: mieszkanie oraz używanie części budynków gospodarczych, b) perjodyczne świadczenia w naturze np. dostarczanie pożywienia, opału i t. p., c) perjodyczne świadczenia w gotówce — podlega w myśl art. 87 ustępu ostatniego u. o. s. dwom opłatom, a mianowicie:

1) opłacie w wysokości 1% od wartości prawa, wymienionego wyżej pod a), jako prawa ograniczonej służebności osobistej (§ 1090 kod. cyw. niem. oraz art. 81 p. 3 u. o. s.);

2) opłacie w wysokości 0,5% od wartości świadczeń, wymienionych wyżej pod b) i c), a mianowicie na mocy art. 84 u. o. s.

Oświadczenie, o którem mowa, nie podlega jednak opłacie stemplowej (a mianowicie na mocy art. 87 ustępu ostatniego, zdania drugiego u. o. s.) wówczas, gdy zawarty w oświadczeniu wniosek o wpis w księdze wieczystej opiera się na darowiźnie lub zapisie. Ten warunek uwolnienia od opłaty stemplowej musi być jednak udowodniony pisemnym aktem darowizny względnie testamentem; okoliczność, że osoba, na rzecz której „wymowa" zostaje ustanowiona, jest z właścicielem nieruchomości, ustanawiającym „wymowę", złączona węzłem rodzinnym lub do rodzinnego zbliżonym, oraz że pismo, zawierające ów wniosek, nie stwierdza zobowiązania do świadczenia wzajemnego — okoliczności te same przez się nie nadają oświadczeniu, o którem mowa, znamion aktu darowizny. (L. D. V. 980/6/29).

214. *(Art. 130).* Pismo, stwierdzające: 1) umowę, na mocy której ktoś darowuje nieruchomość synowi lub córce (lub także przyszłej synowej albo przyszłemu zięciowi) oraz 2) umowę, na mocy której obdarowany syn i jego narzeczona albo obdarowana córka i jej narzeczony ustanawiają wspólność majątkową małżeńską — podlega:

a) ze względu na umowę ad 1) — podatkowi od darowizn (o ile nie zachodzą warunki uwolnienienia od tego podatku) oraz

b) ze względu na umowę ad 2) — opłacie stemplowej w wysokości 1% lub 10 zł., przewidzianej art. 130 u. o. s.

Z postanowienia, zawartego w art. 130, a wyrażonego słowami: „opłacie tej nie podlegają pisma, stwierdzające umowy, które bądź podlegają podatkowi spadkowemu lub podatkowi od darowizn, bądź są od tych podatków zwolnione" nie można wywnioskować, że umowa ad 2) jest zwolniona od opłaty stemplowej. Pomijając już, że przytoczony tekst oddzielony jest od zdania poprzedniego średnikiem, że zatem wiąże się tylko z opłatą w wysokości 10 zł., o której mowa w zdaniu poprzedniem, a wobec tego żadną miarą nie może dotyczyć opłaty w wysokości 1%, należy podkreślić, że opłacie w kwocie 10 zł. podlegają nietylko pisma, stwierdzające umowę o wspólność majątkową małżeńska, lecz także pisma, stwierdzające „inne umowy majątkowe małżeńskie". Umowy majątkowe małżeńskie, których treścią nie jest ustanowienie wspólności majątkowej, nieraz podlegają podatkowi spadkowemu lub podatkowi od darowizn, np. w zakresie prawa obowiązującego na obszarze dawnego Królestwa Kongresowego — umowy o darowiznę, unormowane w art. 1082 — 1100 kodeksu cywilnego francuskiego; w zakresie prawa cywilnego rosyjskiego — umowa o wyposażenie córki lub innej krewnej (§ 1001 powołanego prawa; (Zb. Pr. tom X cz. I, wyd. z r. 1914); w zakresie prawa austrjackiego — umowa o posag (§§ 1218 — 1220 kod. cyw. oraz § 31 punkty 1 i 5 ces .rozp. z dnia 15 września 1915 r., Dz. P. P. Nr. 278, w brzmieniu, podanem w art. 172 u. o. s. Te właśnie umowy majątkowe małżeńskie, podlegające podatkowi spadkowemu lub podatkowi od darowizn, nie podlegają opłacie w wysokości 10 zł., przewidzianej w art. 130 u. o. s. Ponieważ pismo, stwierdzające umowę o wspólność majątkową małżeńską, nie podlega podatkowi spadkowemu ani podatkowi od darowizn, przeto podlega opłacie, przewidzianej w art. 130.

Również z ustępu drugiego art. 2 u. o. s. nie wynika, że umowa ad 2) jest zwolniona od opłaty stemplowej. Powołany bowiem przepis zwalnia od opłaty czynność *uboczną*, która „nie mogłaby istnieć sama przez się, bez drugiej (głównej"). Umowa o wspólność majątkową nie jest czynnością uboczną w stosunku do umowy o darowiznę, stwierdzonej tem samem pismem. Wspólność majątkowa bowiem mogłaby być umówiona także bez owej darowizny: mogłaby obejmować majątek dorobkowy, a nawet majątek teraźniejszy, który narzeczeni posiadali przed darowizną; nawet w przypadku darowizny wspólność może ograniczyć się do majątku dorobkowego, a o ile obejmuje majątek teraźniejszy, nie ogranicza się do przedmiotów darowanych: w przypadku obdarowania tylko narzeczonego albo tylko narzeczonej obejmuje również majątek kontrahenta nieobdarowanego. Wogóle więc, związek między dwoma kontraktami, o których mowa, nie

jest koniecznością logiczną, lecz jest wyłącznie przypadkowy. (L. D. V. 10712/6/27).

215. *(Art. 139).* Przewidziane w §§ 1395, 1396 oraz 1398 — 1400 Kodeksu cywilnego niemieckiego oświadczenia męża, tyczące się umów majątkowych, zawieranych przez żone, o ile zostały sporządzone notarjalnie lub sądownie, lub, jako pisma, sądownie lub notarjalnie uwierzytelnione, podlegają opłacie przewidzianej w art. 139. Powołane bowiem przepisy kodeksu cywilnego niemieckiego mają na celu ochronę praw męża do „mienia wniesionego" (a mianowicie ochronę zarówno w stosunku do żony jakoteż w stosunku do osób trzecich), względnie też mają na celu umożliwić wierzycielom żony zaspokojenie wierzytelności z „mienia wniesionego". Oświadczenia więc, o których mowa — jakkolwek mogą istnieć tylko w związku z odpowiednią czynnością żony — to jednak zmierzają do innego celu niż czynność żony i stwierdzają stosunek prawny między mężem z jednej strony, a żoną i osobą trzecią z drugiej strony, a zatem stosunek prawny inny, niż wynikający z czynności żony, przy którym podmiotami stosunku prawnego są żona i osoba trzecia; oświadczenia te podlegają więc opłacie stemplowej niezależnie od ewentualnej opłaty której podlega pismo, stwierdzające czynność żony.

Z powyższego wynika również, że oświadczenie męża, o którem mowa, podlega opłacie stemplowej, przewidzianej w art. 139, bez względu na to czy mieści się w piśmie oddzielnem, czy też w tem samem piśmie, które stwierdza czynność żony. (L. D. V. 3768/6/29).

Przepisy celne.

196.

OKÓLNIK L. D. IV. 790/3/29

w sprawie opisu bekonów.

Do Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich urzędów celnych.

Wobec wątpliwości powstających w niektórych urzędach celnych przy odprawach wywożonych bekonów, Ministerstwo Skarbu poleca wyjaśnić podległym urzędom celnym co następuje:

Bacon
(Side)

Bekon (angiel. bacon także side) jest to równa połówka świni, doskonale wzdłuż grzbietu przecięta, bez łba i dolnej połowy nóżek oraz bez środka kręgosłupa (patrz rysunek), zapeklowana w odpowiednim roztworze soli i saletry. Może być również wędzona.

Waga bekonu (jednej połówki) waha się od dwudziestu do trzydziestu paru kilogramów.

Bekony opakowane są w workach jutowych t. zw. rapperach, po 3 — 6 połówek w jednym worku, co stanowi t. zw. balot. Balot przewiązany jest sznurem.

Zaznacza się, że skrzynie wyłożone cienkim pergaminowym papierem nie mogą być uważane za bezpośrednie opakowanie w rozumieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1929 r., dotyczącego przepisów wykonawczych do rozporządzenia o zwrocie cła przy wywozie bekonów i szynek (Monitor Polski Nr. 41/1929 r. p. 82 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 6/29 p. 65).

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. *Rasiński*.

Sprawy Spółdzielcze.

197.

KOMUNIKAT.

W dniach 19 i 20 czerwca r. b. w sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu odbyło się 12-te z kolei posiedzenie Państwowej Rady Spółdzielczej pod przewodnictwem prezesa tejże Rady p. Janusza Kwiecińskiego i przy spółudziale 6 delegatów Rządu oraz 21 przedstawicieli spółdzielczych związków rewizyjnych.

Na posiedzeniu przewodniczący złożył obszerne sprawozdanie z działalności Rady oraz ruchu spółdzielczego w Polsce. Następnie powzięto szereg doniosłych uchwał, a przedewszystkiem: 1) ustalono nową szczegółową klasyfikację spółdzielni, opartą na podstawach naukowych, usuwając w ten sposób dotychczasową dowolność, stosowaną przez związki w tworzeniu typów i w nomenklaturze spółdzielni; 2) ustanowiono jednolite, a obowiązujące wszystkie związki wzory tablic statystycznych, dotyczących ruchu spółdzielczego, a umieszczonych w rocznikach związków; 3) zaprowadzono kwartalne biuletyny statystyczne o stanie wkładów i pożyczek w spółdzielniach; 4) zmieniono § 6 instrukcji o układaniu przez spółdzielnie sprawozdań rocznych.

Prócz tego uchwalono przyznać prawo rewizji spółdzielni ubiegającym się o to trzem związkom, a mianowicie:

1) Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni Rolniczych we Lwowie,

2) Patronatowi Spółdzielni Rolniczych we Lwowie,

3) Związkowi Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce z siedzibą w Warszawie.

Równocześnie skreślono z listy związków rewizyjnych Krajowy Patronat Spółdzielni Rolni-

czych we Lwowie (z powodu likwidacji Tymczasowego Wydziału Samorządowego, przy którym Patronat był utworzony), oraz Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Krakowie i Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczo-Handlowych we Lwowie, które połączyły się w jeden związek p. f. „Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych we Lwowie".

Wreszcie postanowiono zaciągnąć na listę rewidentów Rady Spółdzielczej pp.: Czesława Potemskiego i Stanisława Korngolda z Warszawy, Antoniego Poznańskiego i Jana Semczyszyna ze Lwowa, Józefa Lisaka z Krakowa, Jana Grabskiego z Łucka, Bolesława Jarmickiego z Brześcia n/B.

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 45

Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych.

Z powodu śmierci członków kasy: Stanisława Walęskiego w dniu 26 maja 1929 r. i Józefa Galonko w dniu 5 czerwca 1929 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 1.800 złotych — wobec czego należy się od każdego udziału po 3 zł.

Zawiadamiając o powyższem Zarząd Kasy prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 — (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 46802. 26.VI. 1929 r. 8000.